

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2618

гр. София, 09.04.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13
състав**, в закрито заседание на 09.04.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

като разгледа дело номер **3011** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на А. П. К., чрез адвокат В. Г. със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. В, ет. 8, ап. 22 срещу решение № 1040-21-185/20.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ, [населено място], с което е отхвърлена жалбата на оспорващия срещу разпореждане № РВ-3-21-00694620/20.12.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите при ТП на НОИ, [населено място]. С процесното разпореждане на основание чл. 114, ал. 2 и ал. 3 от КСО е постановено да се възстанови недобросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност от К. за периода 2015 г. - 2017 г. в общ размер на 24736,45 лева.

В жалбата е направено искане за спиране на оспореното разпореждане на основание чл. 166, ал. 2 от АПК, предвид фактът, че уважителни причини на жалбоподателя го налагат.

Административният орган, изпращайки преписката не е взел отношение по направеното искане за спиране.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав се запозна с искането за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на посочения по-горе административен акт, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: решение № 1040-21-185/20.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ, [населено място] е получено от А. К. на 25.02.2020 г., видно от приложеното по делото известие за доставяне. Жалбата е подадена чрез административния орган на 09.03.2020 г., т.е. в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, чието предварително изпълнение е допуснато по закон и същото подлежи на оспорване, поради което направеното искане за спиране на оспореното разпореждане по реда на чл. 118а, ал. 2 от КСО е процесуално допустимо.

Разгледано по същество искането е неоснователно.

По силата на чл. 118а, ал. 1 и 2 от КСО, обжалването пред съда на решенията на ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт и на управителя на Националния осигурителен институт, издадени за разпорежданията по чл. 117, ал. 1, т. 2, не спира изпълнението им. Изпълнението може да бъде спряно от административния съд при условията по чл. 117а, ал. 2 и 4 за решенията, издадени за разпорежданията по чл. 117, ал. 1, т. 2, буква "в". Искането за спиране на изпълнението се прави едновременно с подаване на жалбата и съдът се произнася в 7-дневен срок.

В разглеждания казус не е спорно, че процесното разпореждане е от категорията на актовете по чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „д“ от КСО – с него е постановено възстановяване на неоснователно получени плащания по държавното обществено осигуряване по чл. 98, ал. 2 и чл. 114, ал. 3 и 4 от с.з.

Разпоредбата на чл. 117а, ал. 2 и 4 от КСО сочи, че изпълнението на разпорежданията по чл. 114 и чл. 117, ал. 1, т. 2, буква "в" се спира по искане на задълженото лице, ако предостави обезпечение в размер на главницата и лихвите.

В случая А. К. не е предоставил каквото и да е обезпечение, с което ще се гарантира изпълнението на оспореното разпореждане, ако същото влезе в законна сила, поради което не са налице условията за спиране допуснатото по закон предварително изпълнение на разпореждането по чл. 117, ал. 1, т. 2 от КСО.

За пълнота следва да се отбележи, че предварителното изпълнение на посоченото разпореждане е допуснато по силата на самия закон - чл. 118а, ал. 1 от КСО. За тази хипотеза законът цели да защити важни държавни или обществени интереси или да предотврати други последици в смисъла и обхвата на приложното поле на изброените в общата норма на чл. 60 от АПК критерии. Същевременно не е изключена съдебната проверка на законосъобразността на наложеното предварително изпълнение.

Целта на допуснатото по закон предварително изпълнение е защитата на особените правила за разпределяне на средствата, набирани от Националния Осигурителен Институт и защитата им от злоупотреби с тях.

Допуснатото с разпоредбата на чл. 118а, ал. 1 от КСО предварително изпълнение на разпорежданията по чл. 117, ал. 1, т. 2 от КСО, съдържа в себе си преценката на законодателя за наличие на особено важен държавен и обществен интерес, който следва да бъде гарантиран. Колизията между този защитен интерес и частния интерес - в случая на жалбоподателя, следва да бъде разрешена с оглед значимостта на последния. В тази връзка принципно не е изключена възможността обичаен икономически интерес да е основание за защита по чл. 166, ал. 4, във връзка с ал. 2 от АПК, стига да е особено важен и да няма алтернативно решение.

В случая оспорващият не е доказал възможността за настъпването на трудно поправими вреди. Общо наведените доводи в тази връзка, не съдържат конкретни аргументи. Твърденията са по-скоро хипотетични и лишени от фактическа и правна обосновка, а именно „уважителни причини“, без да е посочен конкретно техния вид и характер.

Предвид изложеното, съдът намира, че искането за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на разпореждане № РВ-3-21-00694620/20.12.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите при ТП на НОИ, [населено място], потвърдено с решение № 1040-21-185/20.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ, [населено място] е неоснователно.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4 от АПК, във връзка с чл. 118а, ал. 2 от

КСО, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на А. П. К., чрез адвокат В. Г. със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. В, ет. 8, ап. 22 за спиране на допуснато по закон предварително изпълнение на разпореждане № РВ-3-21-00694620/20.12.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите при ТП на НОИ, [населено място], потвърдено с решение № 1040-21-185/20.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ, [населено място].

Преписи от определението да се изпратят на А. П. К., чрез адвокат В. Г. със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. В, ет. 8, ап. 22 и на Директора на ТП на НОИ, [населено място].

Определението не подлежи на обжалване на основание чл. 118а, ал. 3 от КСО.